

ماده ۴) الزامات حدود، وظایف و آداب حرفه ای دانشجویان و دستیاران:

۱. کارت شناسائی ارائه شده از سوی معاونت آموزشی شامل عکس، نام و نام خانوادگی، آرم دانشگاه، رشته تحصیلی و مقطع تحصیلی دانشجو/ دستیار باید بصورت متحدالشکل بر روی سینه در سمت چپ لباس فرم به طوری که قابل رویت باشد نصب گردد.
۲. لازم است کلاس های درس دانشجویان و دستیاران دختر و پسر در دو ردیف جداگانه تشکیل شود.
۳. دانشجویان و دستیاران باید به منظور رعایت استانداردهای حقوق خدمات گیرندگان و همراهان وی متون مصوب اخلاق پزشکی را مطالعه و به آن عمل نمایند.
۴. از آن جایی که رعایت حریم شخصی و خصوصی و آرامش روحی بیمار در هر شرایطی برای دانشجویان و دستیاران الزامی است ، لذا باید سعی نمایند قبل از اخذ شرح حال ، معاینه ، آزمایش و ... رضایت بیمار را اخذ نمایند.
۵. دانشجویان و دستیاران در صورتی که دستورالعملی را به ضرر بیمار و یا ناقض مقررات بالینی و ایمنی ببینند باید آن را با مسئول ارشد بالینی در میان بگذارند.
۶. دانشجویان و دستیاران باید به حقوق بیماران در رابطه با انتخاب درمانگر و روش درمانی در موارد غیر اورژانس احترام بگذارند.
۷. دانشجویان و دستیاران باید به آداب و رسوم ، زبان، مذهب و فرهنگ بیماران احترام بگذارند.
۸. هرگونه تصویربرداری، فیلمبرداری و ضبط صدا از بیمار با استفاده از تلفن همراه و غیره بدون اجازه کتبی بیمار ممنوع است.
۹. دانشجویان و دستیاران نباید از موقعیت بیماران و یا خانواده های آنان سوء استفاده نمایند.
۱۰. دانشجویان و دستیاران باید اسرار بیماران را حفظ نمایند.
۱۱. استعمال سیگار و سایر دخانیات در زمان های حضور فرد در محیط های دانشگاهی(بیمارستان ها، خوابگاه ها، سالن مطالعه اماکن ورزشی، کافی شاپ ها ، رستوران ها و...) ممنوع می باشد.
۱۲. هر گونه خوردن و آشامیدن بر بالین بیمار ممنوع است.
۱۳. استفاده از تلفن همراه و سایر وسایل صوتی و تصویری بر بالین بیمار ممنوع است.
۱۴. هرگونه بحث و شوخی های نامناسب و خندیدن با صدای بلند در تمامی محیط های بالینی بخصوص درمقابل بیماران و یا محیط های عمومی ممنوع می باشد.
۱۵. بلند کردن صدای موبایل یا هر رسانه دیگر به عنوان پخش صوت در محیط های بالینی ممنوع می باشد.

۱۶. رعایت حدود شرعی در نگاه و گفتگو با نامحرم و رعایت شئون اخلاقی، اجتماعی و دانشجویی در محیط های بالینی بسیار ضروری است. دانشجویان و دستیاران باید از اعمال و رفتار خلاف شئون اسلامی، دانشجویی و اخلاق حرفه ای خودداری نمایند.
۱۷. جویدن آدامس برای دانشجویان و دستیاران در زمانی که پوشش بیمارستان را بر تن دارند یا در حال گفتگو و مداخلات تشخیصی و درمانی در مورد بیماران هستند مجاز نمی باشد.
۱۸. استفاده از هر نوع دارو و یا ماده ای که باعث غیر عادی جلوه نمودن حرکات و گفتار دانشجو و دستیار شود، ممنوع می باشد.
۱۹. رعایت ادب و احترام، فروتنی، اخلاق و آداب اسلامی متناسب با شأن یک فرد دانشگاهی در برابر اساتید و اعضاء هیات علمی الزامی است.
۲۰. دانشجویان و دستیاران از هرگونه توهین و تمسخر زبانی و رفتاری، مشاجره و پرخشگری خودداری نمایند.
۲۱. دانشجویان و دستیاران ملزم به استفاده صحیح، حفاظت و نگهداری از امکانات، تجهیزات و وسایل عمومی در اختیار هستند. دانشجویان و دستیاران بدون هماهنگی مسئول مربوطه، مجاز به استفاده از تجهیزات نخواهند بود. علائم هشداردهنده و راهنمای استفاده از وسایل، مورد توجه قرار گیرد.
۲۲. استفاده از امکانات و تجهیزات برای مصارف شخصی و یا به نفع احزاب و گروه های غیر مجاز، ممنوع می باشد.
۲۳. ایراد خسارت به اموال موجود در فضاهای دانشگاهی و محیط های بهداشتی درمانی یا سایر اموال بیت المال مجاز نمی باشد.
۲۴. در درون بخش های بیمارستانی استفاده از هرگونه پوشش غیر حرفه ای روی لباس فرم مصوب ممنوع است. تبصره: استفاده از چادر رنگ روشن در محیط آموزشی درمانی در صورتیکه مخصوص استفاده در فضای درمانی باشد بلامانع است.
۲۵. چنانچه دانشجو یا دستیار بیماری مسری داشته باشد بایستی مسئول ارشد آموزش بالینی خود را مطلع نموده و نکات لازم در مورد اصول بهداشتی را رعایت نماید.
۲۶. هنگام معاینه بیمار غیر همجنس، می بایست دانشجو یا دستیار همجنس بیمار یا همراه او (بیمار) در کنار دانشجو و دستیار معالج حضور داشته باشد.

ماده ۵) مصادیق باید ها و نبایدهای پوشش و آراستگی (مشترک آقایان و بانوان) :

۱. استفاده از پوشش یا زینت آلات مغایر با شرع مقدس اسلام، فرهنگ اسلامی و ملی و شأن و عرف دانشگاه و مصداق ترویج فرهنگ و سبک غربی و حاوی حروف و کلمات و نماد عرفان های نوظهور، فرقه های انحرافی و شیطان پرستی ممنوع می باشد.
۲. مدل مانتو، مقنعه، لباس ها، کفش و کیف باید ساده و به دور از مدل های افراطی باشد.
۳. هرگونه پوشش کوتاه یا تنگ، مانتو جلو باز، جنس حریر، تور و یا لباس های یقه باز که بدن را نمایان سازد، ممنوع می باشد.
۴. مچ بندهای (دست و پا) غیرمتمعارف که دارای نقوش زنده علایم گروه های انحرافی، ضداخلاق و یا رنگ دار، پولک دار، چراغ دار، قفل دار، زنجیردار و ... ممنوع می باشد.
۵. استفاده از پیشانی بند، شال، دستمال گردن، کمربند، انگشتر و کیف هایی که دارای نقوش و نوشته هایی با حروف لاتین و زنده و یا دارای علامت گروه های انحرافی، ممنوع می باشد.
۶. استفاده از لباس ها و هرگونه اقلام آویز شده که روی آن تصاویر زن، عبارات عاشقانه، مبتذل، الفاظ رکیک، تصاویر فکاهی، پوچ و بی معنا، شعارهای قومی، نژادی، آرم و نشانه های دین ستیزی، گروه های خاص انحرافی از جمله رپ، هوی و تبلیغات تجاری که زنده یا توهین آمیز تلقی می شوند یا محیط آموزشی را خصمانه می سازند، ممنوع می باشد.

۷. هر گونه تاتو(خالکوبی) صورت (لب، ابرو و چشم) و در نواحی قابل رویت (دستها و صورت و ...) و سوراخ کردن اعضاء بدن نظیر حلقه در بینی ممنوع می‌باشد.
۸. استفاده از پوشش مجامع غیرمناسب برای محیط دانشگاهی نظیر: پوشش متناسب با محافل جشن، محیطهای تفریحی و ورزشی و مکانهای استراحت، ممنوع می باشد.
۹. پوشیدن کلاه در کلاس های درس و بالین بیماران و نیز درمانگاهها(محیط های آموزشی) ممنوع است.
۱۰. به منظور کاهش صدمه به پا و پیشگیری از انتقال عفونت، استفاده از دمپایی و صندل در محیط های آموزشی و یا بالینی بجز اتاق عمل و بخش های مراقبت های ویژه و قلبی ممنوع می باشد.
۱۱. استفاده از عینک آفتابی در کلاس های درس و بالین بیماران و نیز درمانگاهها(محیط های آموزشی) ممنوع است، مگر اینکه به توصیه پزشک باشد.
۱۲. استفاده از هرگونه لوازم آرایش، ادکلن و عطرها با بوی تند نامتعارف، در محیط های آموزشی ممنوع است.
۱۳. استفاده از هرگونه پروفایل بدون پوشش و یا پوشش های نامناسب در فضای مجازی ممنوع می باشد.

ماده ۶) مصادیق باید ها و نباید های پوشش و آراستگی بانوان:

۱. استفاده از کلاه بدون مقنعه ممنوع است.
۲. استفاده از مژه مصنوعی ممنوع است.
۳. با استفاده از مقنعه بلند(تا زیر شانه) و با ضخامت مناسب تمامی سر و موها باید پوشیده شود، بطوری که نواحی گردن و ناحیه یقه لباس نیز پوشانده شود. استفاده از روسری های نازک و کوتاه، شال به تنهایی یا خارج شدن مو از جلوی سر و پشت مقنعه، ممنوع می باشد
۴. کاشت ناخن و آرایش هایی در صورت و ناخن که موجب جلب توجه دیگران میشود و اثر درمانی ندارد ، ممنوع می باشد.
۵. پوشیدن بلوز شلوار به تنهایی و بدون مانتوی جلو بسته ممنوع است. همچنین نمایان شدن هر قسمتی از بدن از زیر مانتو مجاز نمی باشد.
۶. روپوش و یا پیراهن زنان و مردان باید در تمام مدت حضور در محیط های بالینی بطورکامل بسته باشد.
۷. مشخصات روپوش دانشجویی/ دستیاری بدین ترتیب است : روپوش سفید بلند (در حد زانو) ،گشاد، آستین بلند ،غیر چسبان و ضخیم به طوری که لباس زیر آن قابل رؤیت نباشد .
۸. پوشیدن دامن جایگزین شلوار برای بانوان به غیر از موارد خاص مانند بیماری خاص یا دوران بارداری ممنوع است.
۹. حضور دانشجویان و دستیاران در محیط های آموزشی با مانتوهای تنگ یا خیلی گشاد، کوتاه(بالای زانو) یا خیلی بلند، چاکدار، آستین کوتاه، چسبان، بدن نما، دارای رنگ تند و زننده یا سویشرت، شومیز، بلوز، سارافون و تونیک، ممنوع است.
۱۰. پوشیدن شلوار کوتاه (ساق کوتاه)، شلوارک، تنگ، چسبان، ساپورت، لگ، استرچ، خمره‌ای، شلوارهای آویزان، جوراب‌های شلوازی، شلوار پاره یا وصله دار ممنوع است.
۱۱. به جهت بهداشتی ناخن ها باید کوتاه و تمیز باشد. ناخن بلند به دلیل داشتن لبه‌ی تیز، احتمال آسیب به دیگران و تجهیزات ممنوع می باشد.
۱۲. از آنجائیکه لاک ناخن، بر چسب های ناخن و ناخن های مصنوعی موجب تجمع باکتری و افزایش شانس انتقال عفونت و ایجاد مشکل در زمان کار با تجهیزات استریل می‌باشد، داشتن این ناخن ها ممنوع می باشد.
۱۳. استفاده نامتعارف از جواهرات در صورت(نگین بینی یا دندان)، دست و پا(زنجیر پا) که مغایر با عرف دانشگاه باشد، لیکن استفاده از جواهرات و زیور آلات متعارف محیط های اداری و دانشگاهی مانند حلقه یا انگشتر ازدواج بلامانع است.

۱۴. پوشیدن جوراب های زنانه و مردانه که تا بالای مچ را بپوشاند ضروری است. پوشیدن جوراب های توری مجاز نیست.
۱۵. استفاده از کفش های دارای پاشنه بلند (بالای ۵ سانتی متر) و صدادار و نیز پوشیدن چکمه روی شلوار ممنوع است.

ماده ۷) مصادیق باید ها و نباید های پوشش و آراستگی آقایان

۱. آرایش و پیرایش غیر متعارف مو مانند برداشتن ابرو، مش کردن، فر کردن، بافتن مو در پشت و بالای سر، آرایش مو به صورت تیغ تیغی و یا نماد فرقه ای خاص، بلند بودن مو بیش از حد معمول به گونه ای که از یقه لباس پایین تر بیاید و... ممنوع می باشد.
۲. استفاده و در معرض دید قرار دادن هر گونه زیورآلات مانند زنجیر، گردن بند، مچ بند، انگشتر طلا و... (به استثنای حلقه ازدواج) در تمامی محیط های دانشجویی و بالینی ممنوع می باشد.
۳. استفاده از کراوات و پاپیون از هر نوع ممنوع است.
۴. استفاده از البسه زنانه، تی شرت های تنگ و کوتاه، لباسهای اندامی تنگ و چسبان با آستینهای خیلی کوتاه حلقه ای یا رکابی یا یقه باز، شلوارک، لباس راحتی، شلوارهای فاق کوتاه یا فاق بلند، تنگ یا چسبان و شلوارهای پاره یا وصله دار ممنوع است.

ماده ۸) پوشش در خوابگاه ها و ورزشگاه ها

۱. پوشش محیط خوابگاه باید متناسب با اماکن خوابگاهی باشد. پوشیدن لباس راحتی و بدن نما به ویژه برای بانوان در هر شرایطی در فضای عمومی خوابگاه ممنوع است.
۲. با توجه به تفکیک جنسیت محیط های ورزشی، پوشش اختصاصی هر رشته ورزشی می تواند متناسب با همان محیط و رشته ورزشی استفاده شود.